

SARWAT MOHIUDDIN

Virágoskert

*Virágoskert
virul minden szívben
ezerszín ragyogás
s bújik
maga előtt
százféle levél-palástba.*

*Sok-sok ösvény ballag tovább, közel s távol
kanyargó utak.*

*A szív sikátoraiban sétálva
ajtók sokasága.*

*Meg-megnyitva őket
a belső tér fogad:
a színek derengésében
alámerülünk;
virágok édes illata
sodor.*

*Hány és hányféle világ lapul
a civódó élet visszhangján túl?*

*Az utak, amik a kertbe vezetnek,
a sorskegyeltek ösvényei.*

FAIZ AHMED FAIZ

A szabadság reggele

*E megfeszített fény, ez éjmart virradat –
Ez nem az a hajnal, amire vágytunk.
Ez nem az a hajnal, melyet útnak indítottunk,
remélve, hogy az égi pusztaságon át
elérhetjük a csillagokat, a végső állomást.
Bizonyos, hogy az éj áradó tengere egyszer majd utolsót lehel
a parton, mit nem kerülhet el.
Bizonyos, hogy a szív gyötrelmeinek hajója valahol megáll.
Az ifjúi vér talánya – kezek sorsvonalá –
Annyi elhagyott szerelem – panaszos arcok.
De ellenállhatatlan volt a hajnal ragyogó arca,
annak ellenére, hogy a szépséget és a szerelmet érhattük csak el.
A vágy finom varázsa – a fájó kimerültség.
Azt beszélik, a sötétség el lett választva a fénytől,
azt beszélik, a célt elértük,
a bajgyötörtek szörnyű helyzete
alapjaiban megváltozott –
az egyesítés örömnépe engedélyezett,
és a különválás okozta gyötrődés betiltatott.
Tépett idegek, üveges szemek, égő szívek –
nincs gyógymód a különlet betegségeire.
Honnan érkezett a reggeli szellő
és hova tűnt?
A mécslámpás kanóca reményvesztetten pislákol;
az éj éppoly nyomasztó, mint valaha.
A szív és értelem felszabadításának ideje
nem jött még el.
Folytasd nehéz utadat:
ez nem a te végső állomásod.*

Molnár Krisztina Rita fordításai